

μῶν ἡμῶν ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως εἰς σεβασμὸν τῆς εἰρήνης, κατὰ βάθος ὅμως εἶνε τίγρεις καὶ λύκοι, οὗς ἰσχυροὺς μόνον φιμῶς κωλύει τοῦ δάκνειν. Ὑποθέσατε τὴν δημοσίαν δύναμιν ἐκλείψουσαν, τὸν φιμὸν ἀφαιρούμενον, θὰ ἀπισθοχωρήσητε ἐκ φρίκης πρὸ τῶν θάξματος, ὅπερ θὰ παρασταθῇ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, καὶ τὸ ὁποῖον ἕκαστος εὐκόλως φαντάζεται. Ὁμολογητέον δὲ ὅτι μικρὸν ἐπενεργεῖ ἐπὶ τούτου ἡ θρησκεία, ἡ συνείδησις, ἡ κατὰ φύσιν ἠθικὴ, οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ θεμέλιον αὐτῶν. Οὐχ ἦπτον τότε ἐνώπιον τῶν ἐγωϊστικῶν αἰσθημάτων, τῶν παρὰ τὴν ἠθικὴν ἐλευθέρως ἐνεργούντων, θέλει τις ἰδεῖ τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀνθρώπου ἠθικὴν ὁρμὴν διεγειρομένην, ἀναπτύσσουσαν ποικίλως τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ δεικνύουσαν τί δύναται νὰ ἐκτελέσῃ. Τότε δὲ βλέπει τις τοσαύτην ποικιλίαν εἰς τοὺς ἠθικοὺς χαρακτῆρας, ὅσην καὶ εἰς τὴν διάνοιαν. (Schopenhauer).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

« Πολὺς λόγος ἐγένετο πρὸ τινος ἐν Πητροῦ πόλει περὶ μαγνητισμοῦ καὶ παραστάσεων ὑπνωτικῶν τοῦ Δανοῦ μαγνητιστοῦ Ἄνσεν. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσαν περιεργωτάτην ἀλληλογραφίαν.

« Ὁ Ἄνσεν ἔδωκε κατὰ τὸ παραλθὸν ἔτος ἐν Βιέννῃ παραστάσεις, αἵτινες διήγειραν ζωηρὰν τὴν περιέργειαν τοῦ δημοσίου. Παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν μαγνητιστῶν, αἵτινες μεταχειρίζονται ἴδια πρόσωπα, ὁ Ἄνσεν προσκαλεῖ ἐκ τῶν παρόντων νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὸ πείραμα. Μετὰ δύο δὲ ἢ τρία λεπτά καθιστᾷ αὐτοὺς αὐτόματα καὶ ὑπνοβάτας, ἐνεργούντας κατὰ ἐξωτερικὰς τινὰς περιστάσεις θορύβου ἢ πράγματος διδομένου εἰς αὐτοὺς. Οὕτως, ὅταν ὁ κ. Ἄνσεν ἔθετε κούκλαν εἰς τὸν βραχίονα αὐτῶν, ἐλίκνιζον αὐτὴν ὡς λικνίζουσι βέβρος· ὅταν ἐπεριπάτει, ἐπεριπάτου ὀπισθὲν του. Ἐνῶ δὲ ἀφῆρει ἀπ' αὐτῶν τὴν συναίσθησιν τοῦ πραγματικοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, ἀφῆρει συγχρόνως καὶ τὴν αἰσθητικότητα ἐνὸς μέλους τοῦ σώματος ἢ τοῦ ἡμίσεος, ἢ καὶ ὁλοκλήρου, ὥστε δὲν ἠσθάνοντο τὴν μεταβολὴν τῆς θερμοκρασίας καὶ τὸν πόνον. Διὰ τινων χειρονομιῶν ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν μαγνητιζομένων ἐπέφερον αὐτοῖς τοιαύτην ἀκαμψίαν, ὥστε ἠδύναντο νὰ βασταζῶσι μεγάλη βάρη.

Τὸ περιεργότερον δὲ εἶνε ὅτι εἰς τὸ πείραμα τῶν συμβουλῶν ἐταιρίας ἰατρικῆς, ἥτις ἐκήρυξε τὸ ἔργον τῶν μαγνητιστῶν ἐπικινδυνότατον εἰς τοὺς ἀναιμικοὺς καὶ νευρικοὺς, ἢ ἀνωτάτη τάξις τῆς κοινωνίας ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ πειράματα τοῦ κ. Ἄνσεν. Τὰ ὑπνοβατικά φαινόμενα ἀντικατέστησαν τὰς κινουμένας τραπέζας. Εἰς πάσας τὰς οἰκίας, ἔνθα δίδονται συναναστροφῆ, θεωρεῖται ἀπαραίτητον νὰ δοθῇ καὶ μία παράστασις ὑπνοβατικῆ. Ὁ ἀνταποκριτῆς

τῶν «Καιρῶν» παρευρεθεὶς ἐν τινι ἐσπερίδι ἀφῆγειται ὡς ἐξῆς τινὰ τῶν περιέργων φαινομένων.

« Μικρὸν κρυστάλλινον κομβίον, εἰς ἀπόστασιν τινα κρατούμενον τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἀπέναντι αὐτῶν, προσκάλεσεν ὕπνον, καθ' ὃν ὁ ὑπνώτων εἶχεν ἀπολέσει τὴν γεῦσιν καὶ τὴν ἀφῆν, καὶ δὲν διέκρινε τὰ χρώματα. Μόνον ἡ ἀκοὴ διετηρεῖτο. Ἐλαφρὰ ἐπιθέσει τῆς χειρὸς ὑπὸ τὸν ἀντίχειρα ἐπήνεγκον τὴν συστολὴν τῶν μελῶν καὶ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος καὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς λαλιᾶς. Πίστις μετὰξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου σπονδύλου τοῦ τραχήλου δραστηρίως ἐπενήργει, ὅπως ὁ μαγνητιζόμενος ἀπομιμῆται ἄνευ συνειδήσεως τοὺς λόγους τῶν ἄλλων. Ποιήσεις εἰς ζένας γλώσσας, λέξεις ἄνευ ἐνοήσεως ἀπαγγελλόμεναι ἐπανελαμβάνοντο ὑπὸ τῶν ὑπνωτῶν προσώπων, ἐνόσω ἢ πίστις ἐξηκολούθει».

« Ἐν τινι βιογραφίᾳ τοῦ Μενιέ, τοῦ πρὸ ὀλίγου ἀποθανόντος μεγάλου βιομηχάνου, ἀναγινοσκόμεν τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον.

Ὁ Μενιέ ἐφαίνετο πολυδάπανος εἰς τὰς δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας· ἐγένισκε κάλλιστα τὴν μερίστην δύναμιν τῆς δημοσιότητος ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πραγμάτων. Εἰς τοῦτο δὲ κυρίως λέγεται ὅτι ὀφείλεται ἡ μερίστη κατανάλωσις τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις αὐτοῦ κατασκευαζομένων προϊόντων. Φέρεται δὲ ὡς πρὸς τοῦτο καὶ λόγος τις, ὃν ἀναγράφομεν ἐνταῦθα. Λέγουσιν ὅτι ἡμέραν τινα μεγάλην ποσότης σοκολάτας, πρὸ πολλοῦ κατασκευασθείσης, αἰφνιδίως ἐλευκάνθη. Γενικὴ ταραχὴ ἐν τοῖς ἐργοστασίοις. Ἀναγγέλλουσι τὸ γεγονός εἰς τὸν Μενιέ, ὁ ὁποῖος περιέστη εἰς οὐ μικρὰν ἀμηχανίαν, διότι ἐπρόκειτο περὶ ἀπολείας 3 ἢ 4 ἑκατομμυρίων, ἂν ἢ σοκολάτα ἐκείνη δὲν ἐπωλεῖτο. Τί νὰ πράξῃ; Πᾶς τρόπος ἐφαίνετο δύσκολος, τόσον δύσκολος, ὥστε ὁ Μενιέ ἔμενεν ἄπρακτος. Τότε ὁ Ῥιγολλώ, εἰς τῶν τοῦ βιομηχανικοῦ οἴκου τοῦ Μενιέ, προσελθὼν εἰς τοῦτον ἐζήτησεν 100,000 φράγκα ὡς ἀμοιβὴν εὐρέσεως τρόπου, ὃν ματαίως ἐκείνοι ἐζήτησαν, τῆς ἐκποιήσεως τῆς σοκολάτας. Ὁ ἔμπορος Μενιέ ἐν ἀρχῇ ἐδίστασε θεωρῶν τὴν ἀμοιβὴν ὑπέρογκον, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὑπεχώρησε. — Γράψατε, εἶπεν ὁ Ῥιγολλώ, εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐν αἷς ἀναγγέλλομεν τὴν σοκολάταν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν πακέτων μεγάλους τετραγώνους γράμμασιν: «Σοκολάτα Μενιέ, ἡ μόνη ἢ ὁποῖα ἀσπρίζει διὰ τοῦ χρόνου».

Αἱ γραμμαὶ αὗται ἐθαυματούργησαν· ἡ σοκολάτα ὡς διὰ μαγείας ἐξητηλεῖτο· λέγουσι δὲ ὅτι ἀγαθαὶ τινες γυναῖκες ἀγοράζουσαι σοκολάταν ἔθραυον τὰ τεμάχια ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἂν δὲν εὐρισκον αὐτὴν λευκὴν, ἔλεγον ὅτι δὲν εἶνε ἐκ τοῦ ἐργοστασίου Μενιέ.

Αἱ 100,000 φράγκων αἱ οὕτω ἀποκτηθεῖσαι ἀποτελοῦσι τὴν ἀρχὴν τῆς περιουσίας τοῦ Rigolot, ὅστις χάρις εἰς αὐτὰ ἠδυνήθη νὰ ἐκσφενδο-

νήση εἰς τὸν κόσμον τὰς μουστάρδας καὶ τοὺς συναπισμούς του.

Τίς ἤθελε πιστεῦσαι ὅτι ἡ σοκολάτα ἦθελε γίνεαι μῆτρο τῆς μουστάρδας;

«**Ἡμέραν** τινὰ ὥραία *laïdhe* διήρχετο τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ Strand ἐν χαμηλῷ καὶ κομφῷ ὄχηματι. Αἴφνης ἐμπόδιον ἐκόλυσε τὴν ἁμαξάν, ἀλλὰ *laïdhe* καὶ ὥραία δὲν δύνανται νὰ περιμένῃ. Ἀνυπομονοῦσα, προβάλλει τὴν εὐειδῆ μορφήν εἰς τὴν θυρίδα τοῦ ὄχηματος, καὶ προστάσσει τῷ ἁμαξήλατῃ νὰ προχωρήτῃ. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν διήρχετο ἀκριβῶς πρὸ τοῦ προσώπου αὐτῆς εὐσωμός τις καὶ ῥωμαλέος ἀνθρακὺς, ἀντικρούζων αὐτῇ μέτωπον πρὸς μέτωπον. Τί δὲ πράττει ἐν τῇ ἐκστάσει αὐτοῦ; Ἀρπάζει δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὸ θελατικὸν ἐκεῖνο πρόσωπον, καὶ κολλᾷ ἐπ' αὐτοῦ φίλημα ἀνθρακῶς! Εἰς τὸ κίνημα τοῦτο ἡ δούκισσα ἐγένετο ἐξαλλος ἐξ ὀργῆς, οἱ δὲ ὑπνέται αὐτῆς ἐξερμάνησαν κατὰ τοῦ θρασέος ἐκείνου. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διήρχετο κλητὴρ ἀστυνομικὸς, ὁ ἀνθρακὺς συνελήφθη, ὠδηγήθη δὲ ἢ μᾶλλον ὠδήγησεν αὐτὸν αὐτῇ ἡ δούκισσα εἰς τοῦ δικαστοῦ, ἀπαιτοῦσα φροβερὰν ἐκδίκησιν, διότι παρεβιάσθη ὁ ἐρώτατος νόμος τῆς Ἀγγλίας, ὁ νόμος Habeas corpus, ὁ εἰς τοιοῦτον ἔγκλημα ἐπιβάλλων ποινήν τὸν θάνατον.

Ἄλλ' αἴφνης ἐνουσιῶν ὁ ἀνθρακὺς ἐφώνησεν· — Ἀδιάφορον δι' ὅλας τὰς τιμωρίας τοῦ κόσμου, ἀφοῦ ἐφίλησα τὴν ὥραιστάτην γυναῖκα τῶν τριῶν βασιλείων.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὡς διὰ μαγείας παρήλθεν ἡ ὀργὴ τῆς ὥραίας *laïdhe*, ἥτις ἐν ἄκρῃ ἀμηχανίᾳ εἶπεν ἐν τέλει ψιθυρίζουσα πρὸς τὸν δικαστήν·

— Ἄφετέ τον ἐλεύθερον· ὁ δυσυχῆς εἶνε τρελόζ!

«**Ἐν** Ἑλβετία ἡ ὥρολογιοποιεῖα ἀνεπτύχθη εἰς βαθμὴν μέγιστον. Ἐν τῷ μικρῷ διαμερισματι τῆς Neuchatel κατασκευάζονται κατ' ἔτος 1 ἑκατομμύριον ὥρολόγια ἀξίας 50 ἑκατομμυρίων φρ. Ἐν Vaud ἐργάζονται εἰς τὸ εἶδος τῆς βιομηχανίας ταύτης 8 χιλ. ἐργάται, ἐν Βέρνη 13 χιλ. Ἐν τῇ γενομένῃ ἐσχάτως ἐν Μέλδουρν ἐκθέσει ἐξετέθη τὸ μικρότατον ὥρολόγιον, ὅπερ ποτὲ ἐγένετο· ἀποτελεῖ τὴν κεφαλὴν βελόνης τοῦ στήθους καὶ στοιχίζει 10 χιλ. φρ. Ἄπαντα δὲ αὐτοῦ τὰ τεμάχια κατεσκευάσθησαν διὰ τῆς χειρὸς. Ἄλλα ὥρολόγια διπλάσια τὸ μέγεθος σχηματίζονται εἰς δακτύλιον, τοῦ ὁποῦ ἀποτελοῦσι τὸν κόμβον. Ὑπάρχουσι ἐκκρεμῆ, ἅτινα σημαίνουσι τὰς ὥρας, τὰ τέταρτα καὶ τὰ λεπτά, ἀλλὰ δὲ δεικνύουσι τὰ βήματα τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἐφιππων. Ἡ Γενεύη διεκρίθη ἰδίως ἐν τῇ ὑπερωκεανείῳ ταύτῃ ἐκθέσει.

«**Ὁ** ἐπιφανὴς τῆς Ἀγγλίας πρωθυπουργὸς Γλάδστον, ὅπως ἀνακουφισθῇ μικρὸν ἀπὸ τοῦ βάρους καὶ τῶν μεριμνῶν τῆς πολιτικῆς, μετέβη

ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Hawarden ἑπαυλίῳ αὐτοῦ, ὅπου ἐπανελάβε τὸ ἔργον τοῦ ὑλοτόμου, ὡς ἄλλοτε· ἔκρηψε δὲ ὑπὲρ τὰ δέκα κολοσσαῖα δένδρα ἐν γειτονικῷ τινι δάσει. Ταυτοχρόνως ἐβοήθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐφημέριον τοῦ χωρίου καὶ αὐστηρὸν τηρητὴν τῶν τελετῶν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

«**Παρατηρήθη** κατὰ τὴν τελευταίως γενομένην ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων τῆς Βιέννης ἀξιωματικῶς αὐξήσις τοῦ ἰσραηλιτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας. Κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1869 γενομένην ἀπογραφὴν οἱ ἐν Βιέννῃ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι ἀνῆρχοντο εἰς 30,200, ἐνῶ ἡ τελευταία ἀναδιβάζει αὐτοὺς εἰς τὸν ἀριθμὸν 72,000, ἥτοι πλείονας ἢ ὅσους ἀριθμεῖ ἡ Γαλλία ὁλόκληρος καὶ αἱ ἀποικίαι τῆς.

«**Τὸ** κράτος τὸ ἔχον πλείοτερα ὑποβρύχια τηλεγραφικὰ καλώδια, εἶνε ἡ Νορβηγία. Ἐχει 193 καλώδια ἀκτῆς εἰς 140 θέσεις διαφόρους καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως 432 χιλιομέτρων.

«**Εἰς** τὴν κυρίαν Κ* ὀνομαστὴν διὰ τὴν ἀκούραστον γλῶσσαν τῆς, συντάξέ τις ἀπὸ τοῦδε τὸ ἀκόλουθον ἐπιτύμβιον :

Ἐργαῖθα κεῖται

ἡ **Κυρία Κ.**

σιωπήσασα

τὴν . . . 18 . . .

Εἰς Ἀναγνώσθη

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Γενικῶς πιστεύεται ὅτι ἡ σάκχαρις, εἴτε ἐν στερεῇ καταστάσει εἴτε ἀναλελυμένη εἰς γλυκίσματα καὶ ποτὰ, ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ μαυρίζῃ τοὺς ὀδόντας καὶ προδιαθέτῃ αὐτοὺς εἰς τὴν σήψιν. Ἐν τούτοις, ἐὰν θέσῃ τις ἐντὸς ποτηρίου ὕδατος σακχαρωμένου σμάλτον, θὰ ἴδῃ ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν ἔτι ἐβδομάδων ἡ σάκχαρις οὐδὲν ὀδῶς προσέβαλε τὸ σμάλτον. Πλὴν τούτου ὑπάρχει καὶ τὸ παράδειγμα τῶν μαύρων, τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς φυτείας τοῦ σακχαροκαλάμου, οἵτινες καίτοι τρώγοντες μεγάλας ποσότητας σακχάρους, ἔχουσιν ὅμως ὀδόντας θαυμαστῆς λευκότητος. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι οἱ μὲν μαῦροι τρώγουσι τὴν σάκχαριν ἐν τῇ φυσικῇ αὐτῆς καταστάσει, ἐνῶ ἡμεῖς τρώγομεν αὐτὴν διυλισμένην δι' ἀσβέστου, καὶ ἐπομένως ἕνεκα τούτου προσλαβοῦσιν ἰδιότητος καταστρεπτικῆς διὰ τοὺς ὀδόντας ἡμῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ κατάχρησις εἰς φαγητὰ ἐνέχοντα σάκχαριν ἀποβαίνει λίαν ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν χώνευσιν, προκαλοῦσα διαταράξεις τοῦ στομάχου, τῶν ὁποίων ἀποτέλεσμα εἶνε καὶ ἡ ἀναγωγὴ ὑγρῶν ὀξέων, ἅτινα προσβάλλουσιν ἰσχυρῶς τοὺς ὀδόντας.